Christelijke Gemeente
van Jehovah's Getuigen
in Nederland
Noordbargerstraat 77, 7812 AA Emmen Telefoon (0591) 68 35 55
ING Bank 65.08.69.524

Emmen, 05 maart 2020

Minister voor Rechtsbescherming
De heer S. Dekker
Turfmarkt 147
2511 DP DEN HAAG

Onderwerp: intern meldpunt en jaarlijkse rapportage

Geachte heer Dekker,

We schrijven u naar aanleiding van onze bespreking van 14 februari 2020 en uw brief van 25 februari 2020.

In uw brief heeft u ons, het bestuur van Jehovah's Getuigen in Nederland, verzocht om aan te geven of wij bereid zijn een intern meldpunt in te stellen waar personen alle vormen van seksueel misbruik kunnen melden (inclusief misbruik binnen het gezin). U geeft ook aan dat er jaarlijks aan het Ministerie van Justitie en Veiligheid verslag moet worden uitgebracht over de activiteiten van het meldpunt en dat dit verslag tevens moet worden gepubliceerd op een website van Jehovah's Getuigen.

Het bestuur heeft deze zaak zorgvuldig overwogen en reageert als volgt:

De aanbeveling voor een intern meldpunt en rapportage volgt op de publicatie van het rapport *'Seksueel misbruik en aangiftebereidheid binnen de gemeenschap van Jehova's getuigen'* van de Universiteit Utrecht van 11 december 2019 (het 'UU-rapport'). Zoals u weet, heeft de rechtbank Midden-Nederland in haar uitspraak van 23 januari 2020 in paragraaf 3.13 geconcludeerd dat de veronderstelling dat Jehovah's Getuigen een groter probleem hebben met seksueel misbruik (of het melden van beschuldigingen van seksueel misbruik) dan andere godsdiensten of groeperingen in Nederland, niet wordt ondersteund door het UU-rapport. Aangezien de rechtbank Midden-Nederland ons verzoek om een publicatieverbod echter niet heeft ingewilligd, hebben wij bij het gerechtshof beroep ingesteld met onder andere het verzoek het UU-rapport van de websites van de overheid te verwijderen.

Er is overtuigend bewijs dat het UU-rapport feitelijk onjuist, wetenschappelijk ondeugdelijk en lasterlijk is, en daardoor in strijd met de artikelen 8, 9 en 14 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens. Tot nu toe hebben vijf onafhankelijke deskundigen het UU-rapport onderzocht en geconcludeerd dat het ernstige fouten bevat. De details van deze ernstige fouten staan in onze brieven van 9 januari en 14 februari 2020 en in de bijlagen bij beide brieven.

Met name James Rothman, een deskundige op het gebied van statistiek en onderzoek, concludeert in zijn deskundigeverslag van 12 februari 2020 dat het UU-rapport zeer ernstige methodologische fouten bevat en dat het door die fouten 'vrijwel van geen kwantitatieve waarde is' en 'niet bruikbaar is' voor het beoogde doel (alinea's 24, 50 en 70). Zowel het deskundigenverslag van 7 januari 2020 van de sociologen en onderzoekers Holly Folk, Massimo Introvigne en J. Gordon

Melton (alinea 9[d]) als het deskundigenverslag van 10 januari 2020 van de socioloog Eileen Barker komen tot dezelfde conclusie.

Rothman merkt in zijn verslag van februari 2020 ook op dat volgens de onderzoeksdata van het UU-rapport de huidige leden beduidend meer geneigd waren om beschuldigingen van seksueel misbruik aan de seculiere autoriteiten te melden dan ex-leden (31% v. 23%) (alinea's 47f, 49a-49d, 78). Deze percentages liggen ver boven de meldingspercentages onder de bevolking in het algemeen in Nederland, waarbij slechts 9% van de beschuldigingen van seksueel misbruik bij de politie wordt gemeld en slechts in 3% van de gevallen aangifte wordt gedaan bij de politie.[1] Daarentegen blijkt uit de data in het UU-rapport dat Jehovah's Getuigen (en ex-leden) in gemiddeld 30% van de gevallen melding doen bij de politie en in 27% van de gevallen aangifte doen. Gemiddeld genomen is onder Jehovah's Getuigen de bereidheid om misbruik te melden bij de politie drie keer groter (27% v. 9%) en de aangiftebereidheid tien keer groter (30% v. 3%) dan bij de bevolking in het algemeen (blz. 38). Ook Eileen Barker concludeert in haar deskundigeverslag van 10 januari 2020 dat er 'geen bewijs' is dat Jehovah's Getuigen een 'hoge frequentie van misbruik vertonen, of dat ze in uitzonderlijke mate er niet toe bereid zijn het te melden' in vergelijking met andere godsdiensten. Ze merkt op dat Jehovah's Getuigen wel degelijk een beleid hebben om beschuldigingen van misbruik te melden, zelfs als dat niet bij de wet vereist is (alinea's 11-13, 16, 19, 24, 26, 36, 38-41, 44).

Verder concludeert Rothman in zijn deskundigeverslag van februari 2020: 'Hoewel het [UU-]rapport erop wijst dat respondenten minder tevreden waren over hun ervaringen wanneer ze aangifte deden bij de gemeenschap [van Jehovah's Getuigen] dan wanneer ze dat deden bij de politie, wijst het rapport er niet op dat dit patroon alleen vastgesteld wordt onder ex-leden.' 'Leden waren ongeveer even tevreden met hun ervaring of ze nu aangifte hadden gedaan bij de gemeenschap van Jehova's Getuigen of bij de politie (...). Het lijkt me niet verrassend dat ex-leden van een organisatie er klachten over zouden hebben.'

Alle drie de deskundigeverslagen zijn unaniem van mening dat de aanbeveling van het UU-rapport voor Jehovah's Getuigen om een meldpunt in te stellen discriminerend is, voor zover deze alleen wordt gedaan voor Jehovah's Getuigen en niet voor alle andere godsdiensten en groeperingen in Nederland.

Uit onze bespreking van 14 februari 2020 hebben we begrepen dat de voornaamste reden voor uw dringende verzoek om een meldpunt in te stellen enkele kritische verklaringen zijn die u heeft ontvangen van voormalige Jehovah's Getuigen, in het bijzonder van Stichting Reclaimed Voices. We hebben geen gelegenheid gehad om hun beweringen te onderzoeken of erop te reageren.

Verder wilt u dat we een meldpunt instellen voor alle beschuldigingen van seksueel misbruik (inclusief misbruik thuis en binnen familie). Ter rechtvaardiging noemt u de Rooms Katholieke kerk als voorbeeld. Het meldpunt van de Rooms Katholieke kerk is echter uitsluitend bestemd voor slachtoffers van seksueel kindermisbruik in instellingen (d.w.z. seksueel misbruik van kinderen door priesters en kerkmedewerkers), zoals wordt bevestigd door de Gedragscode Pastoraat. Ter vergelijking: uit het UU-rapport blijkt dat in een periode van 70 jaar slechts 15 beschuldigingen zijn geuit tegen een 'ouderling of andere gezaghebbende binnen [de] gemeenschap' van Jehovah's Getuigen (blz. 37, figuur 3). Hoe kan één geval van vermeend misbruik in de 4 à 5 jaar waarbij 'een ouderling of gezaghebbende binnen de gemeenschap van Jehovah's Getuigen' betrokken zou zijn, de verplichting tot het instellen van een meldpunt rechtvaardigen? Er is eenvoudigweg geen feitelijke basis om Jehovah's Getuigen te verplichten om een meldpunt in te stellen.

Om bovengenoemde redenen vinden we het voorbarig om de aanbevelingen in het UU-rapport verder te bespreken voordat het gerechtshof en zo nodig het Europees Hof voor de Rechten

[1] https://www.nationaalrapporteur.nl/binaries/nationaal-rapporteur.op-goede-grond.de-aanpak-van-seksueel-geweld-tegen-kinderen.2014_tcm23-34727.pdf

van de Mens geoordeeld hebben over de legitimiteit van onze argumenten in het beroep tegen de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland.

In de tussentijd willen we u er respectvol aan herinneren dat we in onze brief van 9 januari 2020 hebben uitgelegd dat we op ons nationale hoofdkantoor al een centraal meldpunt hebben (de Dienstafdeling) dat begeleiding en ondersteuning biedt aan elke Jehovah's Getuige die zijn of haar zorg wil delen, ook aan slachtoffers van seksueel kindermisbruik. Het telefoonnummer van ons bijkantoor is beschikbaar voor de 30.000 Jehovah's Getuigen in Nederland en staat ook vermeld op onze website (https://www.jw.org/nl/jehovahs-getuigen/kantoren/nederland/). De ouderlingen die zulke telefoongesprekken behandelen zijn gekwalificeerd in geloofszaken en begrijpen onze religieuze overtuigingen en gebruiken. Ze zijn geen professionele zorgverleners en pretenderen dat ook niet te zijn. Zoals we op 14 februari 2020 hebben besproken, hebben we er geen bezwaren tegen om slachtoffers van seksueel misbruik middels een telefoonnummer door te verwijzen naar een gekwalificeerde overheidsinstantie die extra steun biedt aan slachtoffers van seksueel misbruik, als dit voldoet aan uw verzoek om een meldpunt op te zetten.

Zoals we al vaker hebben aangegeven, is het bij ons bovendien al een aantal jaren gebruikelijk om slachtoffers en hun familieleden te informeren over hun absolute recht om elke beschuldiging van seksueel misbruik bij de autoriteiten te melden. Bovendien zullen Jehovah's Getuigen zich volledig houden aan elke wet die het verplicht om beschuldigingen van seksueel misbruik aan de autoriteiten te melden. Ook al bestaat een dergelijke meldplicht in Nederland niet, wij geven de ouderlingen in de gemeenten alsnog opdracht om zelf aangifte te doen bij de seculiere autoriteiten wanneer er reden is om aan te nemen dat een kind gevaar loopt om misbruikt te worden. Deze instructie blijkt ook uit alinea's 4 en 5 van ons online beschermingsbeleid voor kinderen, dat in tientallen talen beschikbaar is op onze officiële website www.jw.org. Zie https://www.jw.org/nl/nieuws/juridisch/juridische-informatie/informatie/pakket-jg-bijbels-standpunt-bescherming-kinderen/.

Aangezien het UU-rapport in de Tweede Kamer zal worden besproken, zullen we alle leden een kopie van deze brief ter beschikking stellen alsook de twee aanvullende deskundigenverslagen die bij onze brief van 14 februari 2020 waren gevoegd.

Hoogachtend,
Namens het bestuur van de
Christelijke Gemeente van Jehovah's Getuigen in Nederland,

M. van Ling
Bestuurslid

Bijlagen (2)

Bijlage 1. Deskundigeverslag Eileen Barker, 10 januari 2020

Bijlage 2. Deskundigeverslag James Rothman, 12 februari 2020